

Előfizetési díj

vidékre postán vagy helyben házhoz
hordva:

Egy évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy óra helyben	1 „

vidékre egy hónapra előfizetést nem fogadunk el.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Hirdetési díjak:

Újszór használt garmond sor 6 kr. ára
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb
és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt
nyújt a kiadó hivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos (Wollzeile 22), Haasen
stein et Vogler
Wien
Wallfischgasse nr. 10.

Nyiltéri cikkeik

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Szerkesztői szállás:

Belső-szénutca 16. szám, hová a lap szellemi részét illető
közlemények címzendők.

Az értékes cikkek díjaztatnak.

Kéziratok nem adnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”

politikai és közgazd. napilap

1873 utolsó negyedére.

A „KELET” előfizetési ára:

Egy évre	12 frt.
Félévre	6 frt.
Negyedévre	3 frt.
Egy óra	1 frt.
Egyes szám ára	5 kr.

A lap szétküldésénél előforduló zavar
kikerülése tekintetéből vidékre 1 hónapra
előfizetést nem fogadhatunk el.

Az előfizetési pénzek, legcélszerűbben pos-
tai utalvánnyal, kiadó Stein János könyv-
kereskedésébe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után
tisztteletpéldánnyal szolgálunk.

A „KELET” kiadóhivatala.

Nyilt levél

a „Magyar Polgár” szerkesztőjéhez.

Kolozsvár, 1873 nov. 21.

Ön, tisztelt szerkesztő ur, sok mindenféle
sajátságokkal ékeskedik, de talán egyikkel sem
oly kiváló mértékben, mint az ígéréttel tulaj-
donságával.

Igérlet szép szó — ha megadják úgy jó;
de nyilván minden emberi erőt és tehetséget
tul halad, hogy mindig csak „jót” tegyen a
legszerencsésebb ígéréttől is. Innen magya-
rázom ki aztán azokat az eseteket, a melyek-
ben ön, t. szerk. ur, ígérni ugyan ígért, de
magadni meg nem adta. Ilyenek a szengázás
utazás leírása, a Lovassy-pör, a Politikus asz-
szonyok; ilyen az az ígérlet, hogy többé a
„Kelet”-tel szóba sem áll; ilyenek ön stereo-
typ fenyegetőzései, midőn a „M. P.” minden
második harmadik, számában rémítget valakit,
hogy „erre még visszatérünk”, hogy „majd
utánna hordjuk a sátorfát,” sat. sat.

„KELET” TÁRCZÁJA.

Nymphäa.

Elbeszélés.

Írta: Jensen Vilmos.

(Folytatás.)

E közben megragadta az evezőket s átmenő a
csónak párkányán azokat.

— Hogyan, te is? — szóla a leányka, saját-
ságos hangnemen, de most egyszerre alásüllyedt
a csónak, ruhái lebegtek a víz felületén s az ifju
karjai erőteljesen tarták fenn karcsu természetét, hogy
arcát nem érinték a nedves hullámok.

Úgyes mozdulattal, úgy helyezte az evezőket,
hogy azok mintegy hordágyképen nyultak el, a le-
nyrt reá nyugtatva s baljával fejét tartá, míg jobb
keze segélyével igyekezett a kis sziget felé köze-
ledni.

Mindez gyorsan és zajtalan történt s úgy lát-
szott, mintha könnyedén vonulna át egy Triton a
habokon, követve egy vízi nyμφhatól és minden baj
nélkül vinné őket hullámparipáján.

Szóltan, nyugodtan, — mintha csak álom vol-
na, — a pavillon oszlopai fehéren csillogtak mind
közelébb, közelébb.

A leány úgy feküdt ott, hátra hajtott fővel,
tágranyított szemekkel s nézte, miként gyulad fel s
kezd ragyogni fenn a magasban, az ég kék azurján,
egy csillag a másik után. Lebocsátott karjai usztak
utána a vízben, itt-ott sikos kuszó növények teker-
göztek reá s ezek kezdék akadályozni az uszó ifju
lábait is a haladásban, hogy csak nagy nehezen birt
előbbre hatolni. Ez alatt balkeze egy perczre lesik-
lott a leányka fejéről s ez egyensúlyt veszve, egész

De vessünk fátyolt a multakra s térjünk
egyik legközelebbi fogadkozására. Legalább én azt
hiszem, hogy mindenki, a ki a nyilvánosság terén
valamit állít, előre kötelezi magát, hogy állítása igaz,
s ha az állítás igaz voltát kétségbe találnák
vonni: kész azt védelmezni s be is bizonyítani.
És már a „Magyar Polgár” ez évi 230-
dik számában, az ön megpraedicatosított de-
mokrat nevének aláírásával egy cikk olvasha-
tó, melyben a többek közt az állítatik, hogy
„az utóbbi évek Kolozsvárt az el-
szegényed és örvényébe taszítják”
hogy itt a (rég)i képviselet és a közigazgatás
részéről; „mindennap megújuló erőszakoskodá-
sok”, „elviselhetetlenné csigázott közterhek”
vannak napirenden; hogy most, a régiek he-
lyett „olyan képviselőket kell választani, kik
véget vessenek a visszaéléseknek, a kik ne a
maguk, hanem egyedül a város érdekeit tek-
intsék;” hogy a mostani választással „utol-
jára” van alkalmunk a polgároknak, hogy ki-
ragadhasák Kolozsvárt azok körme közül, kik
éveken keresztül „vérszívói” voltak sat.

Ily nemes hangon tartott s az írói toll
méltóságát ennyire emelő állítások, közvetlen a vá-
lasztások előtt, bizonyosan azért valának a t. szer-
kesztő ur által világgá bocsátva, mert mélyen meg
volt azoknak igazsága felől győződve. Annál na-
gyobb volt tehát az én meglepetésem, midőn a
„Kelet” ez évi 264-dik számában olvastam
Sincerus ur kimutatásából, hogy Kolozsvár vá-
ros vagyoni állása az utóbbi 6 év alatt mily
nagy mértékben gyarapodott, mind fekvősége-
ben, mind az 1867 előtti időkből maradt pas-
sivák törlesztése által; és ismét, midőn olvas-
tam a „Kelet” 266-dik számából a közigazga-
tási tanács és képviselet jegyzőjének, Lugosi
István urnak hivatalos jelentését, melyben a
t. szerkesztő ur által „vérszívóknak” nevezett
emberek 6 évi működése van feltüntetve.

Igen is, meglepetésemet el nem nyom-
hatám, midőn láttam, hogy városunk mind
anyagilag, mind s különösen szellemileg mi-
nő előmenetelt tett azon vezér-et alatt, mely-
ről a t. szerk. ur azt állítja, hogy erőszak-
oskodók, a visszaéléseket egymásra halmo-
zó, a maga érdekét tekintő, vérszívó;” stb.
midőn olvasám, hogy az egyetemnél 1600
frtos évjáradéki ösztöndíjt alapított, 6 osztá-
lyu polgári iskolát állított, a népiskolákat
évenként mintegy 8000 frtval segélyezte; ut-
czákat nyitott, köveztetett, gázvilágítást szer-

ajtkáig merült a vízbe, még keze önkénytelenül tá-
mpontot keresve kapkodott maga körül. De a mit
megfogott, kiskiklott ujjai közül s a mint jobban
megragadta: engedett, kiszakadt gyökereitől s kezé-
ben maradt.

De csakhamar magához ragadta újból az ifju
erős karja szép terhet, nem uszott már többé, ha-
nem fenn állott, válláig a vízben s úgy vitte kar-
jain a leányt, szészakítva testével, lábával az
erős növényhálózatot, mely a part körül mind sü-
rűbbé vált, — ki a puha gyepre. Ittgöngyöcsén, óra-
tosan letéve őt a pavillon előtti pázstira s így
szólt:

— A Nymphäa haragosnak látszik, a miért
nyugalmát zavarják, legalább messze kiterjeszté kar-
jait, hogy alávonjon magához.

— Ép ezért kényszerítsük a csalfát, hogy urá-
nak és parancsolójának ó ajánlja a babért, viszenzá
a leányka, felemelkedve a magas fűben. Felemel ke-
zét s megmentőjének átnyújtá a növényt, melyet
még mindég ujjai közt tartott; egy tői róza Nym-
phaea bimbója volt ez, még kifejtetlen, s csak a
zöld burok hegyénél csillámlott át a szirmok hófé-
hérsége.

(Folyt. köv.)

Szerdahelyi Kálmán utolsó napjai.

(Orvosi naplóból.)

(Folytatás.)

Megtettem neki ezt a szívséget s jóízűt ne-
vettem szavai felett; aztán szemrehányólag mondtam,
hogy épen nem találok bizelgőnek reám nézve azt,
a mit mondott.

Egy békítő kézzorítás után így folytatá:

— Cornélia alkalmasint elmondott mindent;
én tehát csak arra kérek, hogy — ha szükséges-

vezett; a telkeket ujan számozattá; a nép-
számlálást keresztülvitte; a torna-vivoda és
lövölde részvényeinek kamatait garantiroz-
ta; a tüzoltó egylet fölszerelése által annak
megalapulását lehetővé tette; az árvaháznak
szállást adott; a zeneconservatoriumot, szin-
házat fűtő-anyaggal ellátta; hidakat épített;
Kolozsvár történetét” díszesen kinyomatta;
honvéd laktanyát építtetett; a halászat és
vadászat joggyakorlatát rendszerezte; téglá-
gyárt emelt; a két tanító-képezdének házast
telket adott 27000 frt értékben; hivatalno-
kainak nyugdíjalapot teremtett stb stb.

Mindezeket olvasván s összehasonlítván
a t. szerkesztő ur idézett állításaival, az első
meglepetés után az a kérdés támadt fel ben-
nem, hogy vajjon a két — homlokegyenest
ellenmondó — állítás körül melyik az igaz?
S miután a kérdés így feltéve nem csak en-
gem és a t. szerkesztő urat érdekli, hanem
az irodalmi moralt, az igazság minden barát-
ját és egész városunkat is: bátor vagyok itt
a nyilvánosság terén fölszólítani a t. szerkesz-
tő urat, váltsa be író-tolla iránti kötelezettsé-
gét s vagy igazolja többször idézett tételei
igaz voltát, vagy, ha ezt tenni nem tudná
vonja vissza azokat.

Remélhetem-e, hogy kérésemet teljesíti?

Igérje meg kérem — de váltsa is be. A
ki különben vagyok stb.

Egy városi polgár.

— A képviselőház tanügyi bizottsága 20-
di i esti ülésében kezdte meg a közéleti tör-
vényjavaslat tárgyait. A tagok, Tisza Kálmán el-
nököle alatt majdnem teljes számmal voltak jelen;
szintugy jelen volt Trefort miniszter s Mészáros
min. tanácsos. A törvényjavaslat általános tárgya-
lásában a bizottságnak majdnem összes tagjai vet-
tek részt s Trefort miniszter minden egyes megjeg-
zésre reflectált.

A következő indítványok tettek: Schwarz
Gyula azt ajánlja, hogy a bizottság a miniszterrel
egyetérően, indítványozza azt a házhoz előterjesz-
tendő jelentésében, hogy a polgári iskolák czél-
rubb szervezéséről még ez országgyűlésen törvényja-
vaslat terjesztessék elő. Ez elfogadtatott.

Molnár Aladár, kinek a közéleti bizottság czéljá-
ról tett fejtegetéseit a bizottság többsége helyeslé
azt indítványozta, hogy a szakiskolák elnyújtassák

nek tartod — vizsgálj meg, aztán végy kezelé-
sét alá.

Megígérttem neki és arra kértem, hogy üljön
le egy székre szembe velem.

Kálmán leült. Előtte volt as a simára lebe-
zetvált arc, azokkal a marquirosított vonásokkal, fi-
nom körvonallal, keskeny ajkakkal, melyek annyira
szerettek mosolyogni s mosolyra indítani. Így látva,
nem mondtá volna senki, hogy beteg. Még az a sa-
padtság is hiányzott e perczben, melyet azelőtt
gyakran észrevettem arcán, sőt inkább, leheletszerű
pir ömlött el rajta, bízottleg a mozgástól, s lépe-
járástól. Igen jó szímben volt és mégis —

A szeme, az nem tetszett nekem. Áttutotta hi-
deg rajtam, midőn a szemébe tekintettem.

Megmondom miért.

Vannak betegségek, melyek, sok esetben, már
az első pillanatra elárulják jelenlétüket. Többnyire
súlyos, idült bajok azok, némelyik teljesen gyógyít-
hatatlan. Bizonyos külső jel az egész, — nem is
igen feltűnő s gyakran alig lehet sejteni, micsoda
összefüggésben áll ahhoz a belső, életet emésztő nya-
valyához.

Van ily külső jele, többek közt, a gümőkornak
is, ezen dämönnak, mely többnyire abban a korban,
midőn még az egész világ egy tavaszi álomképhez
használt, a legmagasabb röptű szellemet megöli, a
legdüböbb testet összezuza.

Ezen külső jel a gümőkornak sajátos
formatója.

Az ember el nem képeli, hogy mi köze van
tulajdonképpen a tudósnak a körömhöz, a tudósnak
előforduló gümőkornak ahhoz a köröm-formatióhoz,
mely az orvost megdöbbeneti, megreszketteti.

Mert gyakran megdöbbenet, megreszkettett.

Teszem: egy viruló, élénk leányka, kinek örök-
ké mosolygó vonásain a boldogság öntudatának pir-
ja ragyog, leül mellé a causeusere, előseveg veled,

be törvényjavaslat, a mely indítványt a miniszter s
a bizottság helyeselt.

Szállódi Áron azt ajánlja, hogy a nem állami
középtanodák ne vétessenek e javaslat rendelkezései
alá s azokról külön törvény intézkedjék, ha majd
az egyház és az állam közötti viszony megoldatik.
A bizottság többsége ez indítványt mellőzte.

Az előadott nézetek közül, érdekességénél fog-
va, fölemlítjük a Tisza Kálmánét. Tisza azt véli,
hogy az államnak joga van azt kérdezni: mit tudsz;
— de arra nincs joga, hogy azt is kérdezze: mi-
ként mennyi tanártól és mikép fizetett tanártól ta-
nultál? Az tehát nézete, hogy szabja meg az ál-
lam, hogy mit követel a középtanodától, a vizsgá-
latokon győződjék meg arról, hogy e követelmény-
nek elég tétel-e: — de a nem állami tano-
dák egyéb szervezetébe ne avatkozzék. Ezt pénzügyi
tekintetből is ajánlja, mert oly középtanodák szer-
vezése, minőket e javaslat czélul kitűz, az állam
sok milliójába kerülne; a hitfelekezetekre nézve
pedig a teher elviselhetetlen. A bizottság e nézetet
a törvényjavaslat illető szakaszainál vitatja meg.

A törvényjavaslat általánosságban elfogadta-
tott; a részletes vitát a bizottság holnap d. e. 10
órákor tartandó ülésén kezdi meg. — Csengey An-
tal a mai tanácskozásban nem vett részt.

— A képv. ház pénzügyi bizottsága f. hó
20-án délelőtt tartott ülésében a kölcsön-törvényja-
vaslatra vonatkozó jelentésének módozatait állapíto-
ta meg. B. Sennyey kérdést intézett a pénzügyi-
miniszterhez az inség ügyében. Kerkapoly válaszóla,
hogy a kormány foglalkozott ez ügygel s a belügy-
miniszternek erre vonatkozó részletes jelentése nem-
sokára a képv. ház. előtt leend. Ugyancsak Sennyey
kifejezést adván azon meggyőződésének, hogy bevö-
teleinkkel képtelenek vagyunk kiadásainkat fedezni,
indítványozá, hogy a bizottság hozza javaslatba a
ház előtt egy nagyobb bizottmány kiküldését, a mely
gyökeres revisio alá vegye egész állami háztartá-
sunkat. Hozzá szóltak az indítványhoz Zsedényi, Széll,
Wahrmann, Horváth Lajos. A bizottság elvből az in-
dítvány álláspontjára helyezkedett s jelezni is fogja
azt a kölcsönre vonatkozó jelentésében, az indítvány
megtételét azonban az 1874. költségvetés revisiója
után eszközölni.

— A képv. ház pénzügyi bizottmányának
közelebb alkotott határozatai a „P. N.” szerint oly
nagy horderejű fontos megállapodások, melyeknek

mint a fecske, mely nyár végén odahagyott fészékét
tavasszal újra körülrepdesi, beszél noked arról a tűn-
dérvilágról, mely ott benn van, az ő szívében, sejt-
teti veled álmaid, melyek beteljesedését a sorstól kö-
veteli, kitarja előtted a jövő képét, a melyet ő les-
tett ki magának tizenégy éves, bolondos fantáziájá-
val s midőn kipirult arczeccsal, hallható szívveréssel
feléd fordul, szemed közé néz s azt kéri tőled,
vajjon hiszed-e azt, hogy ő boldog lesz, hiszed-e,
hogy mindaz be fog teljesedni, a mit ő most neked
elmondott s hogy ez a boldogság kisérni fogja őt
az emberi élet legvégéig határáig? Ha ezt kérde-
zőt, mondhatás-e neki egyebet, mint hogy; hiszed,
miért ne hinnéd? Hiszen szíve fogékony a boldog-
ság befogadására s — mint a hold a nap tűzét —
képes annak fényét visszavetni, képes azt másokra
is árasztani; hiszen arcán az egészség rózsái nyílnak,
ruganyos, telt formái pedig sejteni engedik, hogy
az a boldogság nagyon, nagyon sokáig fog tartani.
És midőn ez a gyermek jóaság szavaidért, hálás
köszönettel teszi kezét karodra s tekinteted véletle-
nül arra a puha kis kézre, azokra a finom, rózsás uj-
jakra esik: egyszerre csak megpillantod a körmök-
nek ama sajátos formáját s felugrasz, mintha
vipera mart volna meg, mert azok a körmök azt
mondják neked, hogy ez a mosolygó arcza, szobor-
szerű alkatu, egészséget lehelő gyermek valószínű-
leg tüdejében hordja már az enyészetet, mely a leg-
első impulsusra ki fog törni rejtékéből, hogy az alig
nyíló virágot összetépje. — Elhervad, meghal egy
két év, vagy talán néhány hó alatt, pedig most tré-
fál, nevet s nincs semmi baja. — Csak a körmi
olyanok. Mert, midőn még sem a leglésebb hallá-
su fül nem képes a tudósnak valami gyanus neszt
észrevenni, sem a legszabatosabb kopogtatás nem
constatálhat tomputást a tudóscsucsokban, midőn még
a köhögésnek, láznak nyoma sincs: a körömré néha
már rá van írva a halálós ítélet.
(Folyt. köv.)

egész helyzetünk átalakítására lényeges befolyásuk lehet. Ma — ugymond nevezett lap — nem akarunk a bizottság határozataihoz érdemlegesen szólni; a mi azonban a formai részt illeti föl kell említenünk, hogy nem értjük, mint történhetik az, hogy a bizottság, melynek ülésén a pénzügyminiszter jelen volt, oly fontos határozatokban megállapodhatott a nélkül, hogy a kormány részéről e határozatokra vonatkozólag bármely nyilatkozat történt volna. A budget átrévideálása és egy bizottság kiküldése, mely összes háztartásunkat átvizsgálja s a pénzügyi helyzettel összhangzásba hozza: oly nagy bőderejű megállapodások, hogy majdnem megfoghatatlan, mint léteülhetnek ily határozatok a kormány teljes neutrálitása mellett.

Kerkapoly miniszter e semlegességéhez sok szó férne. De a legfőbb az, hogy maga a tény, midőn ily megállapodások vitatásával szemben a pénzügyminiszter hallgatásra szorult: oly kínos situációt jelent, melynek fenntartása nem állhat senki érdekében.

Meg vagyunk győződve, hogy ez érzettől áthatott a Deákpárt szintugy mint a kormány és ez érzett általánossága rövid idő alatt meg fogja érlelni azon erőteljes, férfias elhatározásokat, melyek a tűrhetlen helyzet megváltoztatására szükségesek. A míg ez megtörténhetik, Kerkapoly pénzügyminiszter oly positiót foglal el, melyet nem tarthatunk méltónak sem hozzá, sem a pártához. Reméljük azonban, hogy minden hivatott tényező közreműködik e situatio lehető megváltoztatására.

— A baloldali kör f. hó 20-ki értekezletén, a decz. 2-át üdvözlendő küldöttség kérdése hozatván föl, a párt ezt helyeselni elhatározta. Csipkés aranyosszéki képviselő e körből kilépését jelenté, mi tudomásul vétetik. A képviselőház által e incompatibilitás kérdésben kiküldendő bizottság tagjainul megválasztja a kör Tisza Kálmánt, Beöthy Lajost és Péchy Tamást. Az alapok vizsgálatára Lükő indítványára kiküldendő bizottság 27 száma ellen nincs kifogása a körnek. A földadó tárgyában benyújtott bizottság javaslatának ugyane bizottsághoz visszautasítását a párt most sem helyesli. Horn bejelenti a németalföldi részvényesek kérelmeita keleti vasut tárgyában, melynek benyújtását a kör helyesli.

— A Deákpárt f. hó 20-án d. e. 11 órakor tartott értekezletének első tárgyát Perczel Béla elnök által előterjesztett határozati javaslat képezte, mely a ház legközelebbi ülésében kerül a ház elé s melynek tartalma mintegy a következő: „Ő Felsége a király uralkodása 25 évének szerencsés betöltése alkalmából a képviselőház — egy a ház elnökéből s ezenfelül a háznak 24 tagjából álló küldöttséget biz meg, hogy Ő Felsége előtt a képviselőháznak szerencsekívánatát hódolattaljesen fejezze ki.“ A javaslat helyesléssel fogadtatik.

Ezután Trefort közoktatási miniszter indítványára elhatározatott, hogy az egyház és állam közti viszony megállapítására kiküldendő bizottság, melynek megválasztása szintén indítványoztatni fog, 27 tagból álljon; s ebben a balközép 9, a szélsőbal 3 taggal lesz képviselve; az incompatibilitás kérdésében kiküldendő bizottságba az ellenzék 3 tagja fog megválasztatni. Felmerülvén azon kérdés, hogy a kérvényi bizottság jelentésében több oly kérvény foglaltatik, mely a bankügyre vonatkozik, s arra nézve a pártnak határozni kell, Paczolay indítványára elhatározatott, hogy a ház utasítja a minisztert, hogy a bankkérdésre vonatkozólag minél előbb terjessze be előterjesztését a házhoz.

Kerkapoly pénzügyminiszter ugyanez időben a pénzügyi bizottságban levén elfoglalva, a báró Simonyi interpellációjára adandó feleletét nem terjeszté elő.

— Pártmozgalmak. Csernátynak ismert furfangosságával folytatja polemiáját Ghyez Kálmán ellen.

„Ha valaki — ugymond — azt kérdezné tőlem, hogy a Ghyez Kálmán által — Komárom városának választóihoz intézett jelentésében — lényegesek gyanánt elősorolt kérdések és fogalmak közül melyekre nézve és miben nem értek egyet a pártunkból kilépett vezérferfiával: válaszom nem lehetne egyéb, mint ez egyszerű nyilatkozat, miszerint annálva egyetértek vele az általa lényegeseknek tartott pontok mindegyikét illetőleg, balközépi állásom szempontjából is, hogy egyáltalában nem látom át, miért ne maradhatott pártunk és körünk tagja továbbra is.“ Csernátynak azonban nem tetszik lényegesnek a közjogi opponáláslról való lemondás, a mi tulajdonképpen a pártgyűlés valódi feltétele volna, hanem hogy se közjogi harcrosnak, se az ellenkezőnek ne mondassék a következőkről biztosít: meg lehetnek győződve, hogy a „tartogatható“ kérdéseket nem fogják bolygatni csak azon párt emberei, a mely az afféle szájakodó bolygatásól él, a melynek azonban nincs semmi nyomatéka mindaddig, míg az elfeladás iránti követelés nem állítja sikra azon párt embereit is, a mely a megoldásra alkalommal még nem bíró kérdéseket nem bolygatni kész ugyan, de nem repudálhatja ezek jogosultságát soha, semmiféle tekintetből.“ E farsz karika rég

ideje tetszik Csernátynak s pártjával is sikerült elhítenni, hogy e kerék kitarja a bársonyszekerekig való szekerezést.

— A szász nemzeti (?) egyetem folyó hó 20-ikán kezdette meg ülézéseit. A megnyitáson 35 képviselő jelent meg. A nyilvános ülés megkezdése előtt előleges értekezés tartatott, melyen Bacon I. Segesvár szék képviselője körvonalaait mondta el beszédének, melyet a megnyitáskor az elnök beszédére feleletképen fog elmondani. Ez után egy küldöttség bizott meg, hogy az elnököt meghívja. Conrad Móricz e küldöttség kíséretében nemsokára megjelent s az egyetemi üléseket egy beszéddel nyitotta meg, melyben a jelenlevők üdvözlése után a tárgyalásra kitűzött tárgyakat érintette, felfejtve, hogy a nemzeti vagyon bevételei a jövő év kiadásait ugy a mint a jövő évi budget be fog terjesztetni, teljesen fedezni fogják, az előbb felmerült aggodalmak tehát a nemzeti vagyon helyzetét illetőleg, a tárgyalások folytában el fognak enyészni. Mi a többi tárgyakat illeti, melyek közé a megyerendezés kérdése is tartozik, az elnök elhallgatja s csak meggyőződését fejezte ki, hogy a képviselők kötelességük és felelősségük teljes tudatában fogják azokat tárgyalni. Erre Bacon felelt s miután köszönetet mondott az elnöknek a gyűlés összehívásáért s a szász ügyek tapintatos vezetéséért egy a szászoktól ritka bócut mondott a magyaroknak, feldicsérvén a magyar municipalis élet s ennek újabb rendezésének üdvös voltát, melyet a szászok is annyira várnak, szerinte tehát ez ügy siettetése is e gyűlés tárgyai közé tartoznak, valamint a megyei arrendírozás felmerült ügye is.

Ezek után elnök a következő tárgyakat tűzi ki a közelebbi gyűlés tárgyaiként: 1. Az igazoló bizottság jelentése. 2. Azon kérdés, vajon minden tárgy ne adassék-e ki egy tizenötös bizottságnak vagy pedig szakbizottságoknak adassanak ki.

Bukuresti szemle.

Sokkal hamarabb egy kalap alá kerülünk dr. Cseh Károlylyal, mint sokan hihették volna. Én tudtam előre, hogy így fogunk járni, mert régóta ösmernem mind a romániai vöröseket, mind a hazánkbelieket. A ki meg akar erről győződni, az olvassa el a „Gazetta Traniei“ nyit levelét a „Kronstädter Zeitung“-hoz. Látni fogja ott, hogy milyen szép körben állunk ott a „Kelet“ az „Ellenőr“ a néhai Oroszhegyi Józsa, dr. Cseh Károly, a romanok archi elensége Dózsá Dani és Koos, a kit a „Gazetta“ szerint Kogálnicsánó üzött ki Romániából s Rozetti azért gyűlt meg, hogy miért volt 48–49-ben honvéd. Ugyebár szépen együvé kerülünk? Azonban nem fárasztom a t. cz. olvasót a „Gazetta“ négy hasábos cikkének ösmertetésével, mert azzal, a ki még a balottaknak sem hagy békét, azzal, a ki az elhunyt Oroszhegyit, ezt a tiszta keblű hazafit, ingrat miserabilnak nyomorult hálátlanunk nevezi, magyar hirlapiró nem állhat szóba. Egy tanúságot azonban merithetünk belőle, t. i. azt, hogy a „Kelet“ és „Ellenőr“ közt nem lehet nézetkülönbség sem a bukuresti „Románula“-val szemben. S most már térjünk napirendre.

Megigértém volt, hogy a romániai hadiszemléről részletesebben fogok írni, de elment tőle kedvem, látva azt az iszonyú vak lármát, a melyet ennek a 40 ezer embernek négy ponton való összeronása s megforgatása felkellett egy néhány fehér lapban. Régen megirtam volt, hogy ez is egy kis katonásdi lesz a törökökkel szemben, mert most ez a divat. Azonban a zaj elmúl, a vitések visszavonultak tüzhelyeikhez s I. Károly fejedelemnek is szüksége van a pihenésre, mert meg kell adni, hogy fáradhatlan volt a táborok meglátogatásában s ki hinné, ha nem látná, hogy a vöröseknek nem tetszik ez az egész katonásdi. Ok, a kik 68-ban szemeink előtt szervezték itt Bukurestben a Tabácsban a bolgárbandákat s küldözgették Zimnicsára, Nikápolyba, ok ma némán hallgatnak. Nincsen egy elismerő szavuk sem a fejedelem, sem a hadsereg részére.

Boszankodik is emiatt a kormány „Pressa“-ja s így kiált fel: „Itélje meg ebből a nemzet a „Romanu“ követelt nationalitást, a kik pompát űznek a hazafiságból, a kik lapjukban mind azt összeszedik az idegen lapokból, a mi hazánkra nézve hátrányos. Itélje meg a közönség, vajjon lehet-e egyéb ez a hallgatás, ez az ajkai ba való harapás mint az, hogy a vörösek nem akarják a haza javát, nem érdeklődnek létkérdéseiről, hanem e helyett a külföldi régalmazó lapoknak levéne vizshangjai. Hallgat az idén a „Romanu“, mint a föld sat. Keresi aztán, hogy miért hallgat s azt hiszi azért, mert nem talál a hadseregben gáncsolni valót.

Boldog „Pressa“! te sem hiszed, a mit mondasz. Talál a „Romanu“ kákán esőgőt, ha akar. Most hallgatott azért, mert a kormány nem azon hatalom felé tüntetett, a melyik felé a „Romanu“ pátriolái ohajtották volna. Mondotta volna csak a kormány, hogy nem kell vasuti összeköttetés Ausztria-Ungariával s a ki ezt keresztül akarja vinni, mi annak kitélő e befelé 100 főszerelt ágyura s 40 ezer katonára mutatunk, ekkor nem lett volna hivebb kolomposa Catarziának, mint a vörös atya-

fiak, de így hallgat, mert nincs kilátás az olosó hazafiság mutogatására. Tüntetne csak a fehér kormány a kárpátok felé... Azonban, hogy miért hallgatnak és duzzogok, azt ok tudják voltaképpen, mi nem látunk a vesék titkaiba, de azt bátran állítjuk, hogy hozzávetéseinkben, midőn Rosetti et consortesről szólunk, ritkán szoktunk csalódni. Maga a jó szívű Marsillac is megsokalta a fehér és vörös párt közti duzzogást és egy igen jól találó arabs regével szeretné Meneriusként a két pártot közelebb hozni, kibékíteni.

Ez a régi rege jutott eszünkbe, midőn a 4 perlekedővel fogatja meg a köpöny négy szegletét Mahomed, hogy a rajta levő követ felemelhessék, látván a dolgok folyását régi és új hazánkban. Mindenik párt a maga módja szerint szeretné a hazát ott is itt is romjaiból fölépíteni, hanem egészen elborul kebele, midőn új hazájára gondol, mert úgy mond: „En Roumanie, ily a despartis pour qui toute la question se réduit à ceci:“ „Ive l'édifice croule si ce sont nos adversaires qui doivent le consolider!“ Et pendant que les partis se disputent et se font laguerre, les murs chancelants menacent ruine et, demain peut être, c'est parmi leurs débris que les partis adverses seront forcés d'aller chercher une pierre pour repaser leur tête. Gyönyörű szavak, de ki hallgatja meg? Vajba bár önkönk találának nyitott fülekre. Avagy nem áll-e folytatja M. a pártok felett a haza, a mely mindnyájukat egyesíti. Mindegy akár melyik építse fel a haza olárárt, csak legyen fölépítve. Az az irigy elzárkózás, a mely csak az általa teremtett jót fogadja és mindent kárhoztat, ami mástól jön, okozandja a romlást, mert méltában hordja a megoszlást és a megoszlás halál. Sokszor ír az öreg ur ilyen szépen, de hasztalan, mert az önk „Gazet“-tája azt hirdeti a Czenk alól, hogy a tűz a vízzel, a magyar a románnal nem egyesülhet ergó a vörös és fehér sem. Jár tehát mindenik a maga útján, a vörös duzzog és izgat, a fehér kereszteti Európa archiumaiból a régi iratokat, melyekkel Románia hajdani nagyságát, függetlenségét bizonyíthatja. A vörös zugolódik, hogy a cholera nem szűnik, mert a város utcái rondák, a fehér mutogatja a multból, hogy ezelőtt is ilyen ronda volt — igaz — a város még sem volt cholera.

A vörösek több ágyu, több löfegyver kell, melylyel a vasutépítést gátolja, a fehérnek vasut kell, mert ezen lehet fegyvert, ágyut is hozatni. Ime a mindennapi torcsalkodás Marsillac szomorúságára. Ezalatt közelg a kamara megnyílásának napja s a pártok készülnek a birkozásra, az építésre csak azt után gondolnak, ha valamelyiket feldöntik. Közben csak Golesko Sándor halála hallgattatta el kevés időre a zajongást. Egyike volt azoknak, kik Kuzat elűzni közreműködtek és I. Károlyt diadalal behozták. Fényes ábrándjai nem valósulva, magányba, illetőleg a politikától elvonult. A 48-beli időben hazánkban is megfordult. A Golesko család hazafiságáért régóta köztiszteletben áll itt. Első volt a bojárok között a román iskola alapításában Golesten Pitest mellett, a néhainak édes atyja. Béke porairai!

BELFÖLD.

S.-Szt.-György 1873. november 14-én.

Tisztelt szerkesztő ur!

Alkotmányos életünk egyik fő mozzanatát képezvén a megyei közgyűlések, szíveskedjék alábbi soraimnak becses lapjában tért engedni.

Három- és törvényesen egyesült Miklósvár székek képviselő bizottsága ezen hó 12 és 13-án tartotta főispán gróf Kálnoky Dénes ur ö méltósága elnöksége alatt rendes közgyűlést, s örömmel irhatom, hogy az a legnagyobb rendben folyt le, s minden egyes mozzanattól tapasztalhattuk, hogy az önkormányzat terén folytonos előhaladást teszünk, mit bizonyítanak azon körülmények, hogy elnök gróf főispán megnyitó alkalmi beszédében elismerését fejezte ki ugy az illető közigazgatási közegek, valamint orvosoknak a cholera-járvány elfojtása czéljából tett sikeres eljárásukért, valamint, hogy alispán Forró Ferencz jelentése a szék helyzetéről, általános lelkes éljenzéssel fogadtatott és hogy a képviselő közgyűlés is jegyzőkönyvileg elismerését nyilvánította főszámvevő Csabai Lászlónak a jövő évi költségvetési munkálat pontos és lelkiismeretes kidolgozásaért ugy szintén Astal Zsigmond, Barabás Albert bizottmányi tagoknak, kik a volt rendszerben comulált árva cassa bonyolódott állásának kitisztzását eszközölték.

Meg is látszott az általános elégedettség és jó hangulat ugy a gyűlés folyamán, valamint elnök gróf főispán által adott s a szokott lelkes pohárköszöntésekkel fűszerezett ebédkenél is.

A gyűlés folytán elintézték sok tárgy közül csak háromat kívánok megemlíteni; azon örvendetes tényt t. i., hogy elnök főispán ö méltósága ajánlata következtében a képviselő testület elhatározta, hogy a ronszó torok-lob elfojtása czéljából a szék területén ugyan azon rendőri óvintézkedések léptesenek életbe, a melyek, a cholera járvány meggátolása czéljából vannak elrendelve s így reményünk lehet, hogy ezen veszélyes betegség igy hamarabb elfojtható lesz; felemlitendőnek tartom másodszor azon

nagyonfontosságú indítvány elfogadását, mely szerint a székünk területén lévő felsőbb népiskolák és felekezeti tanintézetek, a tanügynek valódi előmozdítása czéljából egyesítettének, mely iránti javaslat előkészítésére egy bizottság is nevezetelt ki; a harmadik esetül sajnálattal említem fel, hogy képviselő közgyűlésünk kénytelen volt, egyik körjegyzőt nagymérvű hivatali hanyagságáért körjegyzői állásából elmozdítani.

Egy bizottmányi tag.

Külföldi szemle.

Kolozsvár, nov. 22.

A francia nemzetgyűlés pártjai nem bírtak kiegyezni egymással ismét oda dobták egymásnak a kesztyűt. Már a 17-ki ülés is rendkívüli izgatottság közt vette kezdetét; ériási közönség árasztotta el a karzatokat; a hölgykarzaton legelőször is Mac-Machon tábornagy neje jelent meg; a diplomaták számára fenntartott helyek tömve voltak. A folyosókon rendkívüli élénkség uralkodott; a képviselők teljes számmal jelentek meg, Thiers is helyén volt. A folyó ügyek elintézése után Broglie herczeg lépett a szószékre s a következő üzenetet olvasta föl:

Ama pillanatban, midőn hatalmaink meghosszabbítása ügyében a tárgyalások megkezdődnek, jónak vélem önök előtt kijelölni ama biztosításokat, melyeket én ezen óriási feladat elvállalásához nélkülözhetetleneknek tartok. Minisztereim meg vannak bizva, hogy politikámat önök előtt képviseljük; de ha az én tekintélyem, az én személyes felelősségem jó kérdésbe, nem vonhatom ki magam azon kötelesség alól, hogy magam mondjam el önöknek nézeteimet. Franciaország, mely állandóságot követel, nem érdene meg olyan kormányt, mely fenntartásoknak és feltervéseknek lenne alávetve.

(Egy hang balról: Ez sértés Franciaországgal — egy másik hang: Ez megbotránkoztat!)

A hatalom kiterjesztésének tárgyalását az alkotmányos törvényekről hozandó határozatig elnapolni vagy ezen határozatnak alárendelni, ez azt jelentené, hogy pár nap múlva ismét kérdésessé tennék azt, a mit eddig határozatnak. Én jobban óhajtom mint bárki más a kiengesztelést; de hatalmam az által hogy ilyen módon jövődöbeli tövényeknek rendeltetnek alá, nem lenne-e bizonytalan? (Zaj balról.) Ha csak hajlamaim kérdeztem volna, hatalmamnak semmiféle kiterjesztését nem kérném. (Zaj balról.) B u f f e t: Önök az illetet sértik. Később mindenki szabadon elmondhatja nézetét, de most az elnök szavait illő tisztelettel hallgassák meg. Én a gyűlés számos tagja ótajainak engedtem, midőn a tíz évi meghosszabbítást támogattam; de érett megfontolás után a hét évi időt is elegendőnek tartom. (Igen nagy zaj balról) ha a nemzetgyűlés azt hiszi, hogy én amaz állásban, melyre meghivatam, még némi szolgálatokat tehetek, a reám ruházott hatalmat a] conservatív érdekek védelmére fogom használni, melyeknek nézete szerint a nemzet többsége őszintén hódol.

Ez üzenet rendkívüli izgatottságot keltett. Az ülés feloszlott s a tizenötös bizottság alkudozni kezdett a miniszterekkel. De mintbogy tőlük megnyugtató választ nem kapott, a kamra 18-diki ülésében Laboulaye bizottsági előadó a következő nyilatkozatot tette: „Minthgy a miniszterek kijelentették, hogy a bizottság javaslatában felfüggesztő hatású fenntartást látnak, mely pedig benne nincs meg, a kiegyezés minden reménye eltűnt, minek folytán a bizottság fenntartja előbbi határozatait.“

Versaillesi táviratok szerint a nemzetgyűlés nov. 19-én, miután többek a népre hivatkozást indítványozó javaslat mellett szözlottak, a 499 szavazattal elvetetett. A délutáni és éjjeli ülésekben Depeyre javaslata, mely szerint Mac-Mahon hatalma 7 évre meghosszabbittatik, 383 szavazattal 317 ellen elfogadtatott. Waddington kijelenté, hogy több tag csak azért szavaz Mac-Mahon mellett, hogy az iránta való bizalmukat nyilvánítsák; de a Depeyre javaslat ellen szavazának, ha a bizottsági javaslat harmadik szakasza nem fogadtatnék el, egy pótló cikket indítványozott tehát, hogy I. cikkek csak az alkotmánytörvények megszavazása után nyer alkotmányjelleg; — ez indítvány 386 szavazattal 321 ellen elvetetett; elvetetett továbbá azon módosítvány, hogy az alkotmánytörvények megszavazása előtt a nemzetgyűlés egy harmada új választás alá esik. Depeyre javaslatának II. cikke, mely szerint az alkotmánytörvények tárgyalására bizottság küldetik ki, 370 szóval 330 ellen, és Depeyre egész javaslata 378 szóval 310 ellen fogadtattak el. Ülés vége fél kettőkor, legközelebbi ülés hétfőn lesz, napirenden Say interpellatioja áll.

New-Yorkban a kabinet tárgyalása alá vette Spanyolország azon kívánatát, hogy a Virginisügyben követelt elégtételt határideje hosszabbításásk meg. A kabinet egyhangulag oda nyilatkozott, hogy az ügy sürgős és a helyzet nem tűr halasztást.

A „Bizerov. Viedomosti“ világosan kimondja, hogy a khivai hadjárat által az oroszok müődése Közép-Ázsiában még nincs befejezve. A nevezett expedició csak kezdete volt egy újabbnak. Oroszország sem meg nem állapodhatik, sem nem hátrálhat s egyedül ideiglenesen pihenhet, aztán pedig előrenyomul, míg oly határok birtokába nem

jnt, melyek által az orosz területek nyugalma és biztonsága állandóvá lesz. Cikkirő nézete szerint az első csapást a Kaspi-tenger déli részén tanyázó harczi és számos turkoman fajú tekinczek ellen kell intézni, kik szüntelen rablásaik által nemcsak magát a khiwai oázist, hanem Perzsiát és Oroszországot egyaránt nyugtalanítják. A két utóbbi állam érdeke kívánja, hogy a tekinczeket egyesített erővel ártalmatlanokká tegyék. Szerző arra utal, hogy erről Pétervárot a persa sahnak ottani időzése alatt már szó volt, s a combinált hadjáratot jövő tavasszal helyezi kilátásba. A siker kétségtelen, mert ezen új expeditió aránytalanul könnyebb, mint vala a khiwai és ezéja is közelebb áll. Azon gyanúsítás, hogy Oroszország veszélyezteteti az európai polgárosodást, a lap szerint már oly elkopott phrazis, melynek nincs már hatása s bármit mondjanak ellenségei, az orosz birodalom, ha akarná is, nem tarthatatja többé vissza a Közép-Ázsia belsejébe irányult lépteit.

— Spanyolországi tudósítások szerint a „Virginus” ügyben még eddig semmi újabb lépés sem történt. Madridból érkezett táviratok szerint a cubai kormányzó e hó 5-ikén táviratilag tudósította a madridi kormányt, hogy a „Tornado” hadigőzös a „Virginust,” midőn éppen a cubai felkelők számára legénységet és hadiszereket szállított, mint kalózhajót megtámadta s elfogta. — A madridi kormány ugyancsak távirati uton elrendelte, hogy a foglyok kivégeztetése felfüggesztessék. E rendelet azonban a távirai összeköttetés meglévé szaktíva — elkésve s csak akkor érkezett Cubába, mikor már negyven elítéltet kivégeztek.

Az észak-amerikai köztársaság madridi képviselője „Virginus” elfogatásának hírére rögtön elégtételt követelt a spanyol kormánytól azon ürügy alatt, hogy az elfogott hajó amerikai lobogót viselt. Elégtételt a kormány nem ígérhetett, míg nem nyer kielégítő tájékoztatást az iránt, mely körülmények között történt az esemény, s foglal-e magában lobogósertést, vagy nem.

Az érkezett tudósítások nem olyanok, hogy a „Tornado” vagy a cubai hadsereg tette feltétlenül eltiltandó lenne. A madridi kormány e szerint ragaszkodik a törvényszerű szabályokhoz s csak úgy kész az Egyesült-Államok reclamációját tekintetbe venni, ha az igazságnak megfelel. Ha azonban a reclamáció jogos követelés határain túl lépne, akkor a kormány jogára támaszkodva, semmihez sem adja beleegyezését, a mi Spanyolország méltóságát sértené.

Cartagenában a föllázadt katonák, az önkényesek s fegyenczek már régóta viszálykodnak s most már nyilván összefutkozásra került köztük a dolog, mintán a városból erős puskalövöldözés hallatszott. A fegyenczek, mintegy ezeröt száz ember, a hajókat hatalmukba kerítették. Midőn Pesznar ezredes katonáival a fegyenczeket a hajók átadására fölszólította, ezek az ágyukat a város felé irányították. Roque Kocia, a junta elnöke, halálosan beteg; a junta directive újalakulásánál Galvez Antal kerekedett fölé, ki a lázadók közt még a legeszebb. A lázadók a hajókat sietnek fölszerelni, hogy az ostromzáron keresztül törjenek s élelmi szert hozzanak; a városban azonban ezt azon czélból látják tétetni, hogy a junta szerveivel tovább álljon s azután a hajót eladja. A lázadók a hajókon a francia lobogót akarják használni, mert ez esetben, mint mondják, senki sem bánthatja őket.

Az al-Wesselényi pöre.

II-ik nap.

November 14.

(Folytatás.)

Egyenkint elővételnek az okmányok. Ezeknek ketteje 1828. február havában kelt Kolozsváron, aláírva gr. Kendeffy Ádám, b. Wesselényi Miklós és Bod Péter aláírásával, mely azt bizonyítja, (testimonium, contractus) hogy Balla Gergely csak be van lovva a Ballacsálába, hogy anyja G. T. B. s hogy 35 éves korában Balla Gergely felveheti a Wesselényi nevet s 10.000 frtot. A másik okmány ugyanekkor kelt Bod Péter aláírással. Ez azt bizonyítja, hogy Wesselényi törvénytelen fiát csakugyan megkeresztelte „Balság László” névre: de ezt az anyakönyvbe be nem vezette, hogy így G. T. B. kompromittálva ne legyen.

Vádolt elbeszéli aztán, hogy mikor a 35 év eltelt, megjelent nála egy Pekáriné nevű asszony, ki egy 3000 frtról szóló utalványt adott át neki, hogy azt nagyváradi Jakab Salamon izraelitánál felvegye. Ez utalványt B. Gergely aznya G. T. B. adta ki, mikor vádolt született. Vádolt be akarta váltani az utalványt, de Jakab S. akkor nagy zajt ütött, hogy rabló tört be hozzá, elfogták, Makóra vitték — a többit tudjuk.

E. Ön 1826-ban született s ez okmányban 28 áll. Ön tehát hamisítással vádolja szüleit? Felteszi ezt egy Wesselényiről?

V. Wesselényiök célja lehetett ezzel, hogy a világot anyám becsülete érdekében félrevezesse. Wesselényi M. is csak ember volt. Őt nem vádolom hamisítással, de igen is nagyanyámat Cserey Helenát, ki különben is apáca-zárdában nevedezett (Nevetés.)

E. Önnek ikerestvére is volt?

V. Volt nagyanyám tette el láb alól.

E. Ön tehát gyilkossággal vádolja nagyanyját?

V. Róla föltésem ezt is.

E. Kitől kapta a testimóniumot?

V. Kazinczytól, a nagy férfitól, 1863-ban.

Olvastatik egy irat, mely bizonyítja, hogy Bod Péter még nem volt lelkész akkor, mikor Lászlót megkeresztelte.

E. Mit mond erre?

V. Szükség esetén mindig kereszteszethet. (Derűtség. Zaj.)

(Folytatás következik.)

A „KELET” magán-távirata.

Feladott Pesten novemb. 22. 10 ó. 30 p. d. e.

Érkezett novemb. 22. 11 ó. 30 p. d. e.

A mai képviselőházi ülésben előterjeztetik a pénzügyi bizottság többségi és kisebbségi véleménye a kölesöntörvény javaslatról. A Deák-kör tegnapi értekezletén csak az incompatibilitási bizottság tagjaira történt kijelölés.

Komáromban a választás decz. 6-án lesz; biztosan állítják, hogy Ghyzozy elfogadja a mandatumot.

Az osztrák kormány ígéré, hogy egy év alatt törvényjavaslatot terjeszt elő a valuta rendezése végett.

Schehta bukaresti osztrák-magyar főconsul kilép az államszolgálatból.

Chambord gróf 8 nap óta francia területen tartózkodik.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, november 22. 1873.

— A vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister Szölöcsy Lajos tanárjelöltet a budai tanítóképezdehez id. segédtanárrá, Heteyi Gábor segédtanárt a sz.-keresztúri tanítóképezdehez id. rendes tanárrá, nevezte ki, továbbá Kozma Ferencz képezdei rendes tanárt a sz.-keresztúri tanítóképezde igazgatásával megbízta.

— A kir. igazságügyminister a marosvásárhelyi királyi táblához előző titkárrá Fekete Gábor nagyszebeni kir. alügyészt nevezte ki.

— A kir. igazságügyminister Lázár Dávid helyszínelési tollnokot a kézdívásárhelyi járásbíróshoz írnokká nevezte ki.

— Finál Henrik egyetemi tanár tollából egy érdekes czikk jelent meg a „Budapesti szemle” hatodik, november decembere számban ily czim alatt: Bécs és a világtárlat 1873-ban.

— Lónyay gr. könyve. Rövid idő múlva gr. Lónyay Menyhértől egy kötet fog megjelenni, melyben ministeriális eljárását adja elő részletesen, továbbá szólni fog az ország pénzügyi helyzetéről s ezzel kapcsolatban javaslatokat is tár elő. A memoire már sajtó alatt van s mint mondják, pártszempontok nem uralkodnak benne.

— A k.-monostori gazdasági intézet V. ik tanévének megnyitása. — A kolozsmonostori magyar királyi gazdasági tanintézet 1873-ik tanéve f. hó 17-én nyitott meg, még pedig ezuttal a már teljesen elkészült főépületben. A megnyitásnál az igazgatói tisztet a betegség miatt távollevő Kodolányi Antal igazgató helyett, Tuba Lajos tanár teljesítette, a ki szép beszédében meg egyrészt az igazgatói kényszerült távolléte fölött sajnálkozását fejezte ki, addig másrészt örömmel mutatotta nagym. földművelési ministerium áldozatkésztségére, melyet e közhasznú intézet létrehozatala óta a haza gazdasági ügye iránt a mostoha körülmények között is mindig tanúsított Avatottan fejtegette továbbá a gazdasági szakképzettségnek hazánkra nézve nagyszámosságát s e tekintetben pedig a kettős irányú képzettség a gyakorlati és elméleti ismeretek egyítésének szükségét emelte ki ezen az intézetben való oktatás sikerének a többi hazai intézetek fölötti biztosítékát (igen helyesen) abban találja, hogy itt az anyanyira szükséges gyakorlat az elmélettel elválaszthatatlanul egyesülve van s egy teljes évi gyakorlati foglalkozás van az elméleti tanfolyamok előtt a hallgatónak elrendelve. Érdekes beszédének záradékában buzdító szavakkal hita föl a hallgatóságot a szorgalom és kitartásra. Így tehát, habár évek teltek belé, elkészült ezen intézet méltó főépülete s ezzel együtt az akadályok legnehezebbike is megszűnt s megadottát a mód arra, hogy az intézet fontos rendeltetésének megfeleljen s hatásának teljességében nyilatkozzék.

— Pichler Bódog hangversenye. A nemzeti szálloda egyik emeleti termében tegnap folyt le Pichler ur második zeneestélye, mely ugy a válogatott piéceket, mint a díszes vendégkoszorút tekintve, egyaránt fényesen sikerültnek mondható. A hangversenyen szereplők közül közönségünk előtt immár előnyösön ismert ének-művészetekkel legszebben Vikol Póli, Óvári Kelemen és Vályi Gábor egyetemi tanár tündökölték; kik gyönyörű hangjuk és szép iskolájuk által általános tetszésben részesültek. Az

est dícsőségében kivülök még Ruzicska Béláné, Hincz György és Pichler Bódogné osztottak. Ruzicskáné, Raczek Zsófia urasszony részint hegedű solojában, részint a több kitűnő erő által előadott Schuman quintetben igazi művészetet játszott. Dr. Hincz György ur és Pichlerné urasszony Beethoven egyik sonatáját adták elő: szépen, kifejezőleg; mindketten zajos tapsokat aratva. Dobál Ilka k. a. egy csinos zongora solót játszik; Máday Eteika k. a. pedig egy hegedű soloval kedveskedett a közönségnek. A t. kisasszonyra nézt csak azon szerény megjegyzésünk van, hogy az előadott piéce művészi technikája készletességét kissé még túlszárnyalja s így talán a legjobb és nemesebb buzgalom mellett sem érhető el az óhajtott siker. Egyébiránt a törekvésnek is van jelentősége, főleg az ifjuság rőzsahámvával az arcon, művészi pályán, hol oly szép tehetség mellett ernyedetlen buzgalommal bizonyára sokra lehet vinni. A mindvégig érdekes estély utoljára még egy kedves meglepetésben részesíté a közönséget. Ugyanis egyetemünk köztiszteletben álló rectora Schulek Vilmos, rendes hallgatója lévén ez estélyeknek, ezuttal mint kompositör is szerepelt, a mennyiben egy igen kedves dalát szerző beleegyezésével Vikol Póli Óváriné urasszony volt szíves élenekelni. A dalos muzsa e szép órában született terméke mindenestül igen kedves áldozat Aesculap koszorú bajnokától s a tudományok hivatott képviselőjétől. E dalai aztán végét is érte a művészi program s a közönség csaknem 3 órai élvezetteljes együttél után a legjobb hangulatban szédelt elő: ki haza, ki a vendéglő éttérmebe. Pichler érdem koszorujában ez estély emléke is egy fényes levél s így méltán reméljük, hogy már a jövő csütörtökön rendezendő zeneestélyen új virágokat szerzend hozzá.

— Kolozsvár képvisleti bizottsága ma délelőtt 10 órakor tartá első közgyűlést a tanácsház nagy termében. A tanácskozási terem ezuttal zsufolásig megtelt a teljes számban megjelent bizottsági tagokkal s a városi közeletünk egén egy új korszak hajnalát hirdető aera inaugurálása azon kívül még számos hallgatót vonzott a trembe. A gyűlést városi főispán Filip S. nyitotta meg, smiután kijelenté, hogy a bizottsági tagok háromnegyede megválasztottat, a közgyűlést a törvény értelmében megalakítottak nyilvánította. Szász Gerő és Bányai Vitális lemondván a bizottsági tagságról — ennek következtében — a pótválasztások megejtésére a választási elnökök, ugyszintén az igazoló és bíráló bizottság tagjai a jövő ülésben lesznek megválasztandók. A kijelölt bizottsági tagokra beadott összesen 83 szavazat; ebből Nagy Lajos 64, Bokros Elek 63 és Wolf János 60 szavazattal bizottsági tagoknak megválasztattak. A főispán által kinevezettek pedig Hincz György, Tamási János és Szász Domokos. Az érdekes ülés csak 1/2 órakor ért véget s így lefolyásról bővebb részleteket csak lapunk közelebbi számában közölhetünk.

— A nemzeti színház jövő héti játékrendét az igazgatóság némileg megváltoztatta s deczember 8-ig a következőleg állapította meg: Vasárnap, 23-án „Czigány” 53. bérleti szám. Hétfő, 24-én „Örökség” 54. b. sz. Kedd, 25-én „Stradella” 55. b. sz. Szerda, 26-án „Nők az alkotmányban” 56. b. sz. Csütörtök, 27-én „Próbakő” (először) 57. b. sz. Péntek, 28-án „Kunok” 58. b. sz. Szombat, 29-én „Struensee” 59. b. sz. Vasárnap, 30-án „Parlagi Jancsi” 60. b. sz. Jövő héti előkészületek kijelöltenek: Hétfő, decz. 1-sőén „Marótbán” Vörösmarti emlékeztető, 61. b. sz. Kedd, 2-án „Ernán” 62. b. sz. Szerda, 3-án „Jakab urfi” (először) 63. b. sz. Csütörtök, 4-én „Láncz” (először) 64. b. sz. Péntek, 5-én „Traviata” 64. b. sz. Szombat, 6-án „Somerville grófné” (Szimű először) Barriére után Follinus János 66. b. sz. Vasárnap, 7-én „Székényrejtelmé” 67. b. sz. További előkészületekre kitűzettek. „Tartuffe”, „Mizantrop”, „III. Richárd”, „Coriolán”, „Férjek iskolája” „Londoni arszalónok”.

— Rudolf főherceg, ki jelenleg ezredes, decz. 2-án — állítólag — vezérőrnaggyá fog kineveztetni.

— Brassó város tanácsa királyunk négyezredes jubileumát hódolatteljes díszszel szándékozik megülni s a szükséges intézkedések immár közelebről meg is tétetnek. Az ott állomásozó ezred tisztikara fényes bálunnepelet rendezend ez alkalommal, melyre a meghívók nemcsak a kibocsátatnak. Hogy minél szebb siker koszorúzza e vigalmat, semmi ilynemű mulatság nem lesz ennek megtörténtéig.

— Demsusián Áron marosvásárhelyi vizsgálati fogságából szabadlábra helyeztetett. A vizsgálat tovább foly.

— Gróf Mikó Imre ur önmaga a m.-láposi ev. ref. ecclesiának 50 frtot adományozott, mely adományért az ottani ev. ref. lelkész hálás köszönetet nyilváníta.

— A csirke okosabb a tyuknál. Udvarhelyszék királybírja az utóbbi bizottmányi gyűlésben indítványozta, hogy a király uralkodásának 25 ik évfordulójára üdvökvánat intéztessek. A „Magyar Polgár” távirata szerint ez indítvány „mint tapintatlan” (!) napirendetéréssel mellőztetett és pedig a nevezett lap szerint helyesen, mert „pár magyar törvényhatóság, mely az üdvökvánatot már elhatározta, nem látszik tudni, hogy decz. 2-kán 25 éves jubileumot csak az o s z t r á k e s á s z á r

ünnepelehet, de nem egyszersmind a m a g y a r k i r á l y i s.” Lám, lám! Pap Miklós ur „nem látszik tudni,” hogy az országgyűlési baloldár milyen hazaárul egy párt, mert az, — mint lapunk tegnapi táviratából s a ma reggeli „Ellenőr”-ből látbatja — szintén helyesli, hogy az országgyűlés küldöttségileg tisztelegjen az osztrák császárnál és magyar királynál decz. 2-dikán. Hja! a csirke, mai napság okosabb a tyuknál.

— Erzsébetváros, nov. 20. A vidéki muzeumok eszméje. A mint e lapok t. olvasói már tudják, a vidéki muzeumok eszméje Felsőfehérmegye által melegen felkaroltatott. Jelenleg azon reitentes helyzetben vagyok, hogy ez ügyben újlag egy igen örvendetes mozzanatról emlékezhessen meg; ugyanis Erzsébetváros a megye mostani székhelye, mint olyan, felkarolva az eszmét a maga részéről, annak kivitelő Felső-fehérmegyehez kívánt csatlakozni Csiky István országgyűlési képviselő és városi polgármester Karácsony ur kezdeményezése folytán, a szándék nagy részszeggel fogadtatván, a csatlakozás már is megtörtént, minék folytán „Felső-Fehérmegye és Erzsébetváros muzeum-egyletének alapszabályai” meg erősítés végett legközelebről fel fognak terjesztetni. Ohajtandó lenne, hogy minden megye felfogva az ily muzeumnak nagy jelentőségét, azokat létrehozni igyekezzenek. Ez alkalommal nem lehetett hallgatással mellőznom azon előtörökést, melynek újabb időben anyyi jelét adja a szívvel, lélekkel magyar Erzsébetváros: nemcsak hogy nagy költséggel bámulatosan rövid idő alatt nagyon szép kaszárnyát épített, nemcsak hogy a kévezsére egyelőre elegendő összeget utalványozott, hanem azon esetre, ha a megyék rendezése alkalmával megye székhelyének megmaradni, készen nyilatkozott, áldozatot nem kímélve, a megye és a törvényszék számára az így is nagyterjedelmű Apafy kastélyt teljesen kiépíttetni, mely esetben a megye oly helyiséget nyerne, minőhöz hasonló talán egy sincs Erdélyben, s bizonyára Magyarországon is kevés. A mint értesültem — ha megye székhelyének megmarad — a nevelésügyért áldozni kész, tekintettel a kor kívánalmaira. Hozzon bár mit a jövő, de ezen kezdeményezés magában már olyan, hogy az méltó arra, mikép az az egész Magyar haza tudomására hozassék, olyan, hogy az e sorok íróját a fölé biztosítja miszerint a felső-fehérmegyei muzeum felkarolva e város által is nemcsak létre jönni fog, hanem a honisme és közművelődés egyik gyümölcsöző factorává növevdi ki magát.

r — l —

Figyelmeztetjük t. az.eközönséget

Stein János muzeumegyleti könyvtáros és egy.-nyomdász 1874-ik évi képes nagyobb naptárára, a mely e napokban fog megjelenni és dús tartalma mellett a ministeriumok, az erdélyi összes törvényszéki, közigazgatási, pénzügyigazgatási, adó, posta- és távirat-hivatali; továbbá az állami és más nyilvános intézeteknek, a legújabb és teljesen hiteles adatok után összeállított tiszti czim- és névtárát fogja tartalmazni; és így hivatalnokok, gazdák, magánosok és üzletembereknek szükséges, csaknem nélkülözhetlen kézikönyvül szolgálni lesz hivatva. Bolti ára csak 50 kr.

Felölő szerkesztő: Szász Béla

Nyilttér.)*

Minden betegnek erő és egészség gyógyszer és költség nélkül: Revalesciére Du Barry.

Londonból. (58—208)

64,210 sz. bizonyítvány.

Nápoly. 17. april, 1862,

Uram! Egy májbetegség következtében két év óta borzasztó soványaság és fájdalmas állapotban voltam. Nem tudtam inni és olvasni; testem minden idege reszkett, gyomrom nem emésztett, aludni nem tudtam s folytonos idegletes állapotban voltam, mely ide oda taszigált, egy percz nyugalom nem adott s a legnagyobb buskomorságba ejtett. Sok orvos merítette ki velem tudományát, de nem volt képes enyhét nyújtani. Későbbesebben megpróbáltam önmek Revalesciérejét s három havat használat után hált adok az istennek. A Revalesciére legfőbb dícséretét érdemel, egészségem teljesen visszaad s azon helyzetbe hozott, hogy társadalmi állásomat smét elfoglalhatom. Mély hálával és teljes tisztelettel

de Bréhan marquise.

65,810. sz. bizonyítvány.

Neufchateau (Voger) 23. dec. 1862.

Leányom 17 éves korában a havi tisztulás kimeradása következtében borzasztó idegrángásban, az úgynevezett Vitis ánczban szenvedett s az orvosok kételkedtek meg gyógyítására lehetsége fölül. Azóta egy barátomindera Revalesciérejét találtam s ez a drága tápszer, m tanácsismerős báma latára, teljesen helyre állította: most tökéletesen egészséges. Ez a gyógyszer nagy feltűnést okozott s az orvosok, tit a bajt gyógyíthatatlannak tartották, most bámulnak gyermekemet teljes egészségben láthatni.

Martin, Officiere Comptable en retraite.

Táplálókép levén a husnál, a Revalesciére áterekés és gyermekeknek 50-szer olcsóbb a gyógyszernek.

1/2 fontos bádogszalagonként 1 frt. 50 kr., 1 font 2 frt 50 kr., 3 font 4 frt. 50 kr., 5 font 10 frt. 12 font 20 frt. 24 font 36 frt. Revalesciére kétszersült szalagonként 2 frt 50 kr. és 4 frt 50 kr. Revalesciére csokoládé porban és táblákban 12 csészére 1 frt 50 kr. 24 csészére 2 frt 50 kr. 48 csészére 4 frt 50 kr. Porban 120 csészére 10 frt. 288 csészére 20 frt. 576 csészére 36 frt. Kapható Barry du Barry és társai által Bécsben, Wallfischgasse 8 sz. valamint minden városban jó gyógyszereszmél és üzzerárúsnál; a bécsi ház el is küld minden irányba postai utánvél vagy utalvány mellett.

Kolozsvárt: Binder Károlynál. Debreczenben: Diólovits István a „Rigóhoz” csimzett gyógyszerárúsnál. Munkácsfölvárt: Nadhera Pálnál. Brassóban: Fabik Lőde és Ikelisnál. Gyula-Fehérvárt: Mihelys Zsigmond gyógyszereszmél. Marosvásárhelyt: Fogarassy Demeternél. Pesten: Török Józsefnél. Temesvárt: Quirinyi Alajos és a város győserárúsnál.

(* E rovat alatti közleményekért csupán a sajátvártóság nyáában vállal felelősséget. Szász B.

Hivatalos.

Sz. 5366. 1873. tanácsi.

(453)

(1—2)

Haszonbéri hirdetmény.

Kolozsvár sz. kir. városa jogtulajdonát képező következő javadalmak u. m. a) a piaci vásár és személtvám vételi jog, mely kiterjed az egész bel- és külvárosi piacokra, s mindazon utcákra, a hol bármiféle élelmiszer eladás végett kiállítanak, és a mely joghoz esetleg van a barom-utteleknek városi hatósági felügyelet alatt leendő kiadásáért befolyandó jövedelem használata is, b) a hid és kapuk váma vételi jog, c) az idegen bor- és pálinka s egyéb szeszes italok behozatala után járó díjak vételi joga, végre d) a kores lyások haszonvételi joga mind együttesen, egy haszonbéri tárgyat képezőleg, a képviselő közgyűlés 165 és 173. 1873. számú végzéseinek következtében három egymásután folyó évre, vagy is 1874. évi január 1. től 1876. évi december utolsó napjáig bezárólag terjedő bérfolyamra határozatával bérbe adni, az árverezés a város hazánál az emeleten lévő 4. dík számú teremben a f. évi december 4. dík napján d. e. 10 órákor fog megkezdetni s azon délután folytatván estvéli hat órákor beárulni.

Ezen árverezésen megjelenni a bérügyök oly figyelemzetéssel hivatnak fel, miszerint:

1. ször. Az évi bér felkiáltási ára 42,042 frt 42 krban állapított meg.
2. ször. Bérügyök kötelesek az árverezés kezdete előtt a főkiáltás ár 10%-től 2404 frt 24 krt. / negyzerkészsáz négy forint huszonnygy krajczárt o. é. t. b. ána pénzül az árverező bizottmány kezébe leenni, mely a legtöbbet igértől a kötelezett biztosíték kiállításáig s ennek a közsegi képviselő által lett elfogadásáig minden kamatozás nélkül visszatartatik, a többi árverezőknek pedig, az árverezés befejezése után visszaadatik.

3. ször. A legtöbbet igért köteles az árverezés befejezése után azonnal a biztosításul kellett egy egész évi haszonbérnek akár készpénzben, akár bérzei árfolyam szerinti egyenértékben elfogadandó, állam-papirokban befizetetéséről, akár pedig egy terüh nélküli és így első helyre telekkönyvileg betáblázható városi fekvő birtok lekötöttségéről magát az árverező bizottmány előtt hitelesen igazolni.

4. ször. A többet igérés által megállapítandó, a tanács és képviselő által elfogadandó évi haszonbér összeg 12%-tizenkét egyenlő havi előleges részletben fog a városi házi pénztárba bérll által befizettetni.

5. ször. Az írásbeli ajánlat után árverezni óhajók is kötelesek ajánlataikba a felkiáltási ár 10%-tőlját betenni; ily írásbeli ajánlatok azonban csak a szóbeli árverezés megkezdéséig adhatók be, s fogadtatnak el.

6. ször. Akár szóval akár írásbeli ajánlatok után árverező bérügyök, azon körülményt, hogy a tanácsi előadói hivatalnál eleve és látható e tárgybeli szerződés minden pontjait valamint a tarifákat is olvasták, jól megértették, s magukat ezeknek teljesen alávetik, jegyzőkönyvileg elősmerniök kell.

7. ször. A szóbeli és írásbeli legmagasabb igéreti összegek egyenlősége esetében, a szóval nyilvánosan tett ígért birand előnyvel és érvénnyel az írásbeli ígért ellenében és fölött.

8. ször. A vasuton ide szállított terhek után veendő ugynevezett kövezeti vám ezen haszonbéri tárgyat nem képezi, mert az a házi pénztár javára a vasuti igazgatóság által külön fog kezeltetni.

9. ször. Bérllnek a vámvétel ellenőrzésére meg lesz engedve ellenőrző bódékat felállítani, azonban hogy azok mely helyen legyenek felállítva, azt a keblí rendőrség fogja kijelölni, a hídélvi nagyhídnál az ellenőrző bódé felállítása a vasut által okozott nagyobb forgalom s közlekedés könnyebben lehetővé tétele tekintetéből semmi esetre se lesz megengedve, azonban e vonalon is gondoskodva leendő az ellenőrzésről.

10. ször. Az árverezési vagy haszonbér szerződési általános feltételek és díjszabályok (tariffák) az árverés ideje előtt is megtekinthetők a városházánál 8. dík szám alatti irodában, de az árverés napján is, az árverés megkezdése előtt részint felolvasztani, részint áttekintés végett kézre bocsátatni fognak.

Szab. kir. Kolozsvár város közigazg. tanácsától november 21.-én 1873.

Sz. 366. 1873.

(452)

(2—3)

Hirdetmény.

Alólirt uradalmi Gondnokság részéről közzé tétetik, hogy az alap. uradalmi erdőkben levő összes öl szerszám és épület fa mennyiség, az eddig-nél olcsóbb árban árverezés útján a helyszínen készpénzért el fog adatni, még pedig a bukki erdőben folyó évi november 25.-kén, a hójaiban nov. 29.-kén, a bácsiban idei december 2.-kán és a kajántói Csonka nevű erdőrészen ugyanazon-hó 3.-kán.

Árverezni szándékozik az öl-fák árára nézve az előbb kitűzött határnapok előtt is az alólirt uradalmi gondnoksági irodában, a rendes hivatalos órákon kellő felvilágosítást nyerhetnek.

A r. c. alap. uradalmi Gondnokságtó.

Kolozsmonostoron, 1873. november 20.-kán.

Nem hivatalos.

(400)

(7—8)

Foglajást

bármí nemű legyen az, még ha odvasok vagy rökönödötték is a fogak, tartósan meggyógyittatik a híres indiai kivonat által. Felülmulhatlansága miatt e kivonat világhírű lett, s egy családnál sem volna szabad hiányoznia.

Válódí minőségben 35 és 70 kros üvegekben kapható az egyedüli raktárakban Kolozsvárt: Wolff János gyógyszerárában.

Beszterczen: Dietrich és Fleischeraél. N.-Enyeden: Horváth Ferencznél.

Legujabban megjelentek és

Stein János könyvkereskedésében Kolozsvárt kaphatók:

Naptárak 1874-re.

AZ „ATHENAEUM“

(Ezelőtt Emich Gusztáv)

Nagy Képes Naptára

a z 1874-dik é v r e.

Szerkeszti Sárkány János Ferencz. Teljes tisztí ezimtárral. Tizenötödik évi folyam számos fametszvényvel.

Ára 1 forint.

Ez a legszebb, legteljesebb és aránylag legolcsóbb naptár.

Egyetemi hallgatók

Zseb-naptára

187³/₄ évre.

Szerkeszti KAN BELA. Első évi folyam

Angol-vászonba kötve, jegyzék-alakban, ironnal ellátva.

Ára 1 frt 20 kr.

Közhasznu

Erdélyi Képes Naptár

1874-dik közönséges evre.

Különös tekintettel a vásároknak hibátlan kiadására.

Tizenötödik évfolyam. Ára 26 kr.

AZ ATHENAEUM

Kis Képes Naptára

az 1874-dik évre.

Szerkeszti Sárkány János Ferencz. Negyedik évi folyam.

Számos remek metszvényvel. Ára 50 kr.

Balpárti Nép-Naptár.

Balpárti polgártársai számára szerkeszti Vasgyuró Tamás. 1874.

Negyedik évfolyam. Ára 50 kr.

A „Nép Zászlója“ Naptára 1874.

A magyarnép számára. Szerkeszti Aldor Imre. Hatodik évfolyam.

Ára 40 kr.

A magyar nők Házi Naptára 1874.

Szerkeszti Beniczky Irma. Hatodik évi folyam. Ára 60 kr.

Határidő-Naptár.

Mindennemű hivatalnokok, ügyvédek, jegyzők, orvosok, gazdatisztek, utazók és üzerek számára. 1874. Ára 1 frt 20 kr.

Falusi Gazda Naptára 1874. évre.

A földmivelés, kertipar és gazdaság évi Közlönye, földbirtokosok, kertész-gazdák, lelkészek, iskolatanítók és gazdatiszteknek ajánlva.

Több szakértő közreműködésével Szerkeszti dr. Farkas Mihály földbirtokos. X. dík évfolyam. Ára 80 kr.

Lidércz Naptár 1874-dik évre.

Rémtörténetek, kalandok, bűnesetek, lélekjelenések, tündérregék, csodás tünemények stb. gyűjteménye.

Tizenharmadik évi folyam. Ára 60 kr.

István Bácsi Naptára,

vagy is családok házigazdáknak és gazdasszonyoknak, népnevelőknek, helységi előjáróknak, iparosoknak és földmivelőknek való

Irodai fali naptár 1874

é v r e.

Rom. katolikus és protestáns, görög-orosz és izraelita naptárral, bélyegilleték táblákkal, s a királyhágón inneni rész törvénytáblái s járásbírószámai táblázatos kimutatásával.

Különös tekintettel hivatali használatra.

Ára 30 kr. Postán küldve 35 kr.

Ugyan csak

Stein János könyvkereskedésében Kolozsvárt kaphatók:

A jövő század regénye.

Irta Jókai Mór. Öt kötet. Ára az öt kötetnek 5 frt.

G I D.

Tragédia öt felvonásban. Irta Corneille Péter. Fordította Greguss Ágoston. Kiadja a Kisfaludy-Társaság. Ára 60 kr.

Az elmés nemes

Don Quisotte de la Mancha.

Irta Miguel de Cervantes Saavedra. Spanyolból fordította s bevezette György Vilmos. Kiadja a Kisfaludy-Társaság. Első kötet.

(A bevezetés s az első rész első fele.)

Ára 2 frt 80 kr.

G A L I L E I.

Dráma három felvonásban. Irta Ponsard Ferencz. Fordította Paulay Ede. Kiadja a Kisfaludy-Társaság. Ára 60 kr.

Három királyné.

Regényes korrajz. Két kötetben. Irta a „Picciola“ szerzője Saintin B. X. Fordította Csukási József. Ára a két kötetnek 1 frt 60 kr.

Az anyagyilkos.

Francia regény. Irta Belot A. és Dautin Gy. I—III. kötet.

Ára 3 frt 60 kr.

A magyarnyelv szótára.

A magyar tudományos Akadémia megbízásából készítették, Czuczor Gergely és Fogarassy János. 28. füzet: Utálatosan — Vértörvény.

A drámai középfajok elmélete.

A Kisfaludy-Társaság által jutalmazott pályamunka. Irta Névy László. Ára 80 kr.

Ugyan csak

Stein János kereskedésében kaphatók:

A kórisme

megállapítására szükséges vizsgálati módszerek.

Irta ifj. Purjesz Zsigmond.

Ára 1 frt 20 kr.

ROBIN HOOD.

Irta James György, fordította

Petőfi Sándor.

Ára füzve 1 frt 50 kr.

Kötve 2 frt 20 kr.

A vadember halála.

Regény.

Ponson du Terrail után francziából fordítva.

Ára 4 kötetnek 4 frt.

Egy tör története.

Regény. Oettinger után fordította

Balázs Frigyes.

Ára 1 frt 20 kr.

Kastély és Hámor.

Regény.

Ponson du Terrail után francziából fordítva.

Ára 2 kötetnek 2 frt.

Az arany ember.

Regény 5 kötetben. Irta Jókai Mór.

Ára 5 frt.

CHOPIN,

Liszt Ferencz után

franciából

Gróf Vass Ottilia. Ára 1 frt 60 kr.

Huszonöt év után.

Tóth Kálmán válogatott költeményei. 2 kötet. Pompás díszkötésben.

Ára 3 frt 20 kr.

Három nemzedék.

Széchenyi és Vörösmarty, Kossuth és Petőfi, Deák és Arany.

Ára 60 kr.

BESZÉLYEK,

német, francia és angol eredeti után fordították többen. Ára 1 frt.

A komédia elmélete.

A Kisfaludy-társaság által jutalmazott pályamunka.

Irta Névy László. Ára 1 frt.

Egy kép a forradalomból.

Elbeszélés. Irta Bolgár Kálmán.

Ára 1 frt.

A törvénytörési orvostudomány gyakorlati kézikönyve,

különös tekintettel a legújabb

szabályrendeletekre,

orvosok, jogtudók és tanulók számára.

Irta dr. GROSZ LAJOS,

az országos közegészségi tanács rendes tagja és jegyzője; m. k. államvasúti igazgató főorvos; egyetemi m. tanár; a budapesti kir. orvos-egylet, a m. k. természettud. társulat, a bécsi cs. kir. állat-növénytan, az alsórajnai természet-orvostani, a német törvénytörési lélektani tudományos egylet tagja.

Ára 3 frt 60 kr.

Magyar önügyvéd

vagyis elméleti és gyakorlati tanácsadó és utmutató a polgári életben

leginkább előforduló jogügyletek elintézésére, továbbá az államfő, az államkormány, s a közigazgatási és bírói hatóságoknál ügyvédi segély nélkül benyújtható mindennemű folyamodványok, kérvények, panaszok, felelőzések, valamint a jogügyleteket tárgyzó magán-okiratok és beadványok fogalmazására és szerkesztésére vonatkozólag több százra menő magyar és német szövegű iromány-példával ellátva. Minden osztálybeli honpolgárok használatára. Irta TÓTH LAJOS köz- és váltóügyvéd, Pestmegye volt tisztí főügyésze.

Harmadik, egészen átdolgozott s az időközben hatályba lépett újabb és legújabb hazai törvények alapján ki-egészített és jelentékenyen bővített kiadás. Ára 2 frt 40 kr.